

דף ל.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פ"ה הט"ז

הַחֲשׂוֹד עַל הַשְּׁבִיעִית אֵינוֹ חֲשׂוֹד עַל הַמַּעֲשָׂרוֹת.
וְהַחֲשׂוֹד עַל הַמַּעֲשָׂרוֹת אֵינוֹ חֲשׂוֹד עַל הַשְּׁבִיעִית. שְׂאֵף
עַל פִּי שְׂזָה וְזֶה מִן הַתּוֹרָה. מַעֲשֵׂר טָעוֹן הִבָּאת מְקוֹם
מָה שְׂאֵין כֵּן בַּשְּׁבִיעִית. וְשְׁבִיעִית אֵין לָהּ פְּדִיּוֹן מִה שְׂאֵין
כֵּן בַּמַּעֲשֵׂר:

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פ"ה הט"ז

הַחֲשׂוֹד עַל הַטְּהָרוֹת אֵינוֹ חֲשׂוֹד לֹא עַל הַמַּעֲשֵׂר וְלֹא
עַל הַשְּׁבִיעִית. שְׂהֶאֱכַל הַטְּמֵא הַזֶּה שְׂמָכְרוּ בְּחֻזְקַת טְהוֹר
אֵינוֹ מְטֵמֵא אַחֲרָיִם אֶלָּא מְדַבְּרֵי סוֹפְרִים. וְהַחֲשׂוֹד לְדַבְּרֵי
סוֹפְרִים אֵינוֹ חֲשׂוֹד לְדַבְּרֵי תּוֹרָה:

ז. כסף משנה: (יד-טז) בד"א בעם הארץ סתם וכו'. משנה בפרק עד כמה (בכורות דף כ"ט): וכרבי שמעון ואע"ג דמתניתין לגבי חשוד להיות מוכר תרומה לשם חולין היא לפינן מינה לחשוד על השביעית: ואין לוקחין ממנו פשתן וכו' עד ולא על השביעית. משנה שם ולשון המשנה אבל לוקחין ממנו טווי ובגדים ופירש רבינו שם בגדים אלו שבכאן ר"ל כעין בגדים כגון הגדילים שהם מעשה עבות מן הפשתן עצמו לא מן הטווי לפי שהואיל והתיר לקנות הטווי כל שכן הדבר העשוי מן הטווי עכ"ל והוא פירוש לדברי הגמרא שם. וז"ש שזור במקום בגדים השנוי שם במשנה, ובירושלמי (פ"ה ה"ג) סוף מעשרות ופשתן לאו קיסמין הוא א"ר חנינא מפני זרעה וז"ש רבינו שיש עליו זיקת שביעית:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג.

הרמב"ם הל' מעשר פי"ב הי"ז

כָּל הַחֲשׂוֹד עַל דְּבָרֵי אֶף עַל פִּי שְׂאִינוֹ נֶאֱמָן עַל שֵׁל
עֲצָמוֹ נֶאֱמָן הוּא עַל שֵׁל אַחֲרִים חֲזָקָה אֵין אָדָם חוּטָא
לְאַחֲרִים. לְפִיכֶן הַחֲשׂוֹד עַל הַדְּבָרֵי דָנוּ וּמְעִידוֹ:

חֲשׂוֹד שֶׁהָעִיד עַל שֵׁל אַחֲרִים ט נֶאֱמָן. חֲזָקָה אֵין אָדָם
חוּטָא וְלֹא לוֹ. וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר עִם הָאָרֶץ. לְפִיכֶן עִם
הָאָרֶץ שְׂאָמַר זֶה טָבֵל וְזֶה תְרוּמָה זֶה וְדָאֵי וְזֶה דְמָאֵי
אֶפְלוּ בְשָׁלוֹ נֶאֱמָן. אָמַר אֵלוֹ פְרוֹת מְתַקְנִין בְּשֵׁל אַחֲרִים
נֶאֱמָן וְהוּא שְׂלֵא יֵרְאוּ כְעוֹשֶׂה קְנוּנְיָא כְמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ:

עין משפט ד.

הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פ"ה הט"ז

הַחֲשׂוֹד עַל הַשְּׂבִיעִית אֵינוֹ חֲשׂוֹד עַל הַמַּעֲשָׂרוֹת.
וְהַחֲשׂוֹד עַל הַמַּעֲשָׂרוֹת אֵינוֹ חֲשׂוֹד עַל הַשְּׂבִיעִית. שְׂאָף

ח. כסף משנה: כל החשוד על הדבר וכו': כתב הראב"ד כבר כתבתי בפי"ב מהל' מעשר
שאינו לסמוך על זה עכ"ל וכבר כתבתי שם טעם רבינו:

ט. כסף משנה: חשוד שהעיד על של אחרים וכו'. משנה פרק חמישי בכורות (דף ל"ה)
וכרשב"ג וקי"ל כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו הלכה כמותו ועוד דברק בתרא
דיומא (דף ע"ח) איפסיקא הלכתא כרשב"ג: ומ"ש לפיכך ע"ה שאמר זה טבל וכו' אפילו
בשלו נאמן. כתב הראב"ד אין דבר זה מחזור שהרי הנכנס לעיר וכו'. ויש לומר לדעת
רבינו מה שהקשו בגמרא ועד אחד נאמן משום דמתניתין מיתניא סתמא ומשמע דאתיא
ככ"ע מקשה דלא אתיא כרבי מאיר ומשני דמודה רבי מאיר בההיא משום חיי נפש לומר
דמצי אתיא ככ"ע ואין זה ענין לפסק דין. ומ"ש ואם קבעו הלכה כרשב"ג וכו' רומז לההיא
דסוף יומא דלענין מטיל מום בבכור איתמרא וי"ל דא"כ הו"ל לפרושי דלא פסק הלכה
כרשב"ג אלא בהא ורשב"ג משמע ודאי דבכל איסורים נמי קאמר דנאמן על של חבירו
ומדר"מ דאמר החשוד על הדבר לא מעידו דמשמע דבכל דבר קאמר נשמע לרשב"ג דאמר
נאמן על של חבירו דבכל דבר קאמר הלכה כמותו וסתם לן תנא בכורות כר"מ י"ל דהא
סתם ואח"כ מחלוקת הוא סתם בספ"ד ומחלוקת בפ"ה וכל סתם ואח"כ מחלוקת אין הלכה
כסתם:

עַל פִּי שְׁזָה וְזָה מִן הַתּוֹרָה. מֵעֵשׂר טָעוֹן הִבָּאת מְקוֹם
 מָה שְׂאִין כֵּן בְּשִׁבְעֵית. וְשִׁבְעֵית אֵין לָהּ פְּדִיוֹן מֵה שְׂאִין
 כֵּן בְּמֵעֵשׂר:

הרמב"ם הל' מעשר שני ונטע רבעי פ"ב ה"א

מֵעֵשׂר שְׁנֵי נֹאכָל לְבַעְלֵיו לְפָנִים מִחוּמַת יְרוּשָׁלַיִם
 שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יד-כג) 'וְאָכַלְתָּ לְפָנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם' וְגו'. וְנוֹהֵג בְּפָנֵי הַבַּיִת וְשֵׁלָא
 בְּפָנֵי הַבַּיִת אֲבָל אֵינוֹ נֹאכָל בִּירוּשָׁלַיִם אֲלָא בְּפָנֵי הַבַּיִת
 שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יד-כג) 'מֵעֵשׂר דִּגְגָךָ תִּירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ
 וּבְכֹרֶת בְּקָרְךָ וְצֹאנְךָ'. מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ מָה בְּכוֹר אֵינוֹ
 נֹאכָל אֲלָא בְּפָנֵי הַבַּיִת אֶף מֵעֵשׂר שְׁנֵי לֹא יֹאכֵל אֲלָא
 בְּפָנֵי הַבַּיִת:

י. כסף משנה: מעשר שני נאכל לבעליו לפניו מחומת ירושלים. משנה בסוף זבחים (דף
 קי"ב:) ובפרק אלו הן הלוקין. ומה שכתב ונוהג בפני הבית ושלא בפני הבית אבל אינו
 נאכל בירושלים אלא בפני הבית וכו' מפי השמועה למדו וכו'. פ' אלו הן הלוקין (דף י"ט).
 כתב סמ"ג על מ"ש רבינו אף מע"ש לא יאכל אלא בפני הבית ובספר התרומה כתב שאם
 הפירות לא הוכשרו שמותר אף בזמיה"ז לאכלן בירושלים לא ידעתי מניין לו ע"כ. ואיני
 יודע מאי קשיא ליה שרבינו מביא ראיה מהפסוק שאינו נאכל אלא בפני הבית וכי לא
 הוכשר מאי הוי:

דף ל:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מטמאי משכב ומושב פ"י ה"ט

עם הארץ שקבל עליו - דברי חברות ונחשד לדבר אחד
אינו חשוד אלא לאותו דבר. וכל החשוד לחמור נחשד
על הקל. לקל לא נחשד לחמור:

שו"ע יו"ד קיט פעיף ד

ה. החשוד לאכול דבר אחד של איסור אינו חשוד לדברים אחרים ל
אבל כל מה שצריך לאותו דבר חשוד עליו, כמו אדם שהוא חשוד
למכור חלב במקום שומן והיה מרגיל הקטנים לבוא לקנות ממנו
באגוזים שהיה נותן להם, הרי הוא חשוד גם על האגוזים, ואין לקנות
ממנו אותם שקונסים אותו בזה.

עין משפט ב. הרמב"ם הל' איסורי ביאה פי"ג הי"ז

גר שלא בדקו אחריו מ או שלא הודיעוהו המצות וענשן
ומל וטבל בפני שלשה הדיוטות הרי זה גר. אפלו נודע

כ. כסף משנה: עם הארץ שקיבל עליו וכו'. שם וכחכמים. ומה שכתב וכל החשוד לחמור
וכו'. שם במשנה ובגמרא (דף ל):

ל. אבל בחשוד למכור כיון שחשוד הוא לדבר אחד אפי' באיסור שאין חמור כיון שעובר
על לפני עיור חשוד על הכל. כף החיים אות כ'. וכך העלה להחמיר אף שיש חולקים
ואין מבדילין בין אכילה למכירה ע"ש.

מ. כסף משנה: גר שלא בדקו אחריו וכו'. כתב הרב המגיד ומ"ש ומצוה להחזיר אבידתו
וכו' והוא שיהיה מומר לתיאבון ויש לתמוה עליו דמאי לתיאבון שייך בחזר ועבד
עכו"ם דלא שייך לתיאבון אלא בגזל ועריות ומאכלות אסורות שנפשו של אדם מתאוה
להן ומחמדתן ועוד דלא חילקו בין לתיאבון ולהכעיס אלא באחד משאר מצות אבל עכו"ם
שהמודה בה ככופר בכל התורה וכן המחלל שבת בפרהסיא הרי הם כעכו"ם כדאיתא
בפירקא קמא דחולין (דף ד') וכך הם דברי רבינו בפרק י"א מהלכות גזילה. ומה שכתב

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שֶׁבִשְׂבִיל דְּבַר הוּא מִתְגִּיר הוּא אֵיל וְטָבַל יֵצֵא מִכָּל
 הַעֲכוּ"ם וְחוֹשְׁשִׁין לוֹ עַד שִׁתְּבָאָר צְדָקוֹתוֹ. וְאֶפְלוּ חֲזֹר
 וְעָבַד עֲבוּדָה זָרָה הֵרִי הוּא כִּישְׂרָאֵל מוֹמֵר שְׂקֵדוֹשִׁיו
 קִדּוּשֵׁי. וּמִצְוָה לְהַחְזִיר אֲבִדְתּוֹ מֵאַחַר שֶׁטָּבַל נַעֲשֶׂה
 כִּישְׂרָאֵל. וְלִפְיֶכָּה קִימוֹ שְׂמִשׁוֹן וְשְׁלֵמָה נְשׁוּתִיהֶן וְאַף עַל
 פִּי שְׁנֵגְלָה סוּדָן:

שו"ע יו"ד רפה פ"ה יב

ה. החשוד לאכול דבר אחד של איסור אינו חשוד לדברים אחרים: אבל כל מה שצריך לאותו דבר חשוד עליו, כמו אדם שהוא חשוד למכור חלב במקום שומן והיה מרגיל הקטנים לבוא לקנות ממנו באגוזים שהיה נותן להם, הרי הוא חשוד גם על האגוזים, ואין לקנות ממנו אותם שקונסים אותו בזה.

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מטמאי משכב ומושב פ"י ה"ב

הָבֵא לְקַבֵּל דְּבָרֵי חֲבֵרוֹת חוּץ מִדְּבַר אֶחָד מֵהֵן אֵין
 מְקַבְּלִין אוֹתוֹ. וְרַאיֵנוּהוּ שְׁנוּהֵג בְּצִנְעָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
 מְקַבְּלִין אוֹתוֹ וְאַחַר כֵּן מְלַמְּדִין אוֹתוֹ עֶסְקֵי טְמֵאָה
 וְטָהָרָה. וְאִם לֹא רַאיֵנוּהוּ שְׁנוּהֵג בְּצִנְעָה בְּבֵיתוֹ מְלַמְּדִין
 אוֹתוֹ וְאַחַר כֵּן מְקַבְּלִין אוֹתוֹ. וּמְקַבְּלִין אוֹתוֹ תַּחֲלָה

פה רבינו שמצוה להחזיר אבידתו לא אחזר ועבד עכו"ם קאי אלא למ"ש הואיל ומל וטבל יצא מכלל עכו"ם וקאמר דמצוה להחזיר אבידתו שמאחר שמל וטבל נעשה כישראל והוא שלא יחזור לעבוד עכו"ם:

ג. אבל בחשוד למכור כיון שחשוד הוא לדבר אחד אפי' באיסור שאין חמור כיון שעובר על לפני עיור חשוד על הכל. כף החיים אות כ'. וכך העלה להחמיר אף שיש חולקים ואין מבדילין בין אכילה למכירה ע"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

לְטַהֲרֵת הַיָּדַיִם וְאַחַר כֵּן מִקְבְּלִין אוֹתוֹ לְטַהֲרוֹת. וְאִם
אָמַר אֵינִי מִקְבֵּל אֶלָּא לְטַהֲרֵת הַיָּדַיִם מִקְבְּלִין אוֹתוֹ. קִבֵּל
לְטַהֲרוֹת וְלֹא לַיָּדַיִם אִף לְטַהֲרוֹת אֵין מִקְבְּלִין אוֹתוֹ.
כְּשֶׁמִּקְבְּלִין אוֹתוֹ חוֹשְׁשִׁין לוֹ כֹּל שְׁלֹשִׁים יוֹם עַד שֶׁיִּלְמַד
וַיְהִי רָגִיל בְּטַהֲרוֹת. וְאַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם מְשִׁיקֵבֵל דְּבָרֵי
חֲבֵרוֹת הָרִי בְּגָדָיו טְהוֹרִין וְכֹל אֶכְלָיו וּמִשְׁקָיו טְהוֹרִין
וְנֹאמָן עַל כֹּל הַטַּהֲרוֹת כְּשֶׁאָר כָּל הַחֲבֵרִים וְאִף עַל פִּי
שְׂאֵינוֹ תִלְמִיד חָכָם:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' כלי המקדש פ"ג ה"א

זָרַע לוֹי כָּלוּ מְבֻדָּל לְעִבּוּדַת הַמִּקְדָּשׁ • שְׁנֵאמַר (דברים
י-ח) 'בַּעַת הַהִיא הִבְדִּיל ה' אֶת שִׁבְט הַלְוִי'. וּמִצֻּוֹת עֲשֵׂה
לְהִיּוֹת הַלְוִיִּם פְּנוּיִין וּמוֹכְנִיִין לְעִבּוּדַת הַמִּקְדָּשׁ בֵּין רָצוּ
בֵּין שְׁלֹא רָצוּ שְׁנֵאמַר (במדבר יח-כג) 'וְעַבְד הַלְוִי הוּא
אֶת עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד'. וּבֵן לוֹי שֶׁקִּבֵּל עָלָיו כָּל מִצְוֹת
לוֹיָהּ חוּץ מִדְּבַר אֶחָד אֵין מִקְבְּלִין אוֹתוֹ עַד שֶׁיִּקְבֵּל אֶת
כָּלָן:

ס. כסף משנה: זרע לוי כולו מובדל לעבודת המקדש וכו'. פשוט הוא. ומ"ש ומ"ע להיות
הלויים פנויים ומוכנים לעבודת המקדש בין רצו בין שלא רצו בסיפרי פרשת קרח שומע
אני אם רצה יעבוד אם לא רצה לא יעבוד תלמוד לומר ועבד הלוי בעל כרחו: ומה שכתב
ובן לוי שקיבל עליו כל מצות לוייה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו עד שיקבל את כולן.
בפרק עד כמה (דף ל'): ופירש"י דברי לויים לשורר ולשרת ולהיות שוער:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ה.

הרמב"ם הל' ביכורים פ"א ה"א

עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע מִתְּנוֹת נִתְּנוּ לְכַהֲנִים^ע וְכֹלֵן מִפְּרָשֵׁי
בְּתוֹרָה. וְעַל כֹּלֵן נִכְרְתָה בְּרִית לְאַהֲרֹן. וְכֹל כֹּהֵן שְׂאִינוֹ
מוֹדָה בָּהֶן אֵין לוֹ חֵלֶק בְּכַהֲנִים וְאֵין נוֹתְנִין לוֹ מִתְּנָה
מֵהֶן:

עין משפט ו.ז.זו.

הרמב"ם הל' מעשר פ"י ה"א

הַמְּקַבֵּל עָלָיו לִהְיוֹת נֶאֱמָן^פ עַל הַמַּעֲשָׂרוֹת וְלֹא יִהְיוּ
פְרוֹתָיו דְּמֵאֵי צָרִיךְ לִהְיוֹת מְעַשֵּׂר אֶת שְׁהוּא אוֹכֵל וְאֶת
שְׁהוּא מוֹכֵר וְאֶת שְׁהוּא לוֹקֵחַ. וְאֵינוֹ מִתְאַרְחֵ אֶצֶל עַם
הָאָרֶץ. וְצָרִיךְ שְׂיִקְבֵּל עָלָיו דְּבָרִים אֱלוֹ בְּרַבִּים. וְכִשְׂיָבוֹאוּ
עֲדִים נֶאֱמָנִין שְׂקֵבֵל דְּבָרִים אֱלוֹ בְּרַבִּים וְשְׁהוּא רָגִיל בָּהֶם
תָּמִיד הָרִי זֶה נֶאֱמָן עַל פְּרוֹתָיו לֹמַר מְעַשְׂרִין הֵן:

הרמב"ם הל' מטמאי משכב ומושב פ"י ה"ב

עין לעיל עין משפט ג

ע. כסף משנה: עשרים וארבע מתנות ניתנו לכהנים וכו'. בפרק הזרוע (דף קל"ג): וכל
כהן שאינו מודה בהן וכו'. בפ' הזרוע ובפרק הקומץ רבה (דף י"ח): כל כהן שאינו
מודה בעבודה אין לו חלק בכהונה ואינו יודע למה שינה רבינו הלשון וכל שכן במקום
שאפשר שיבא ממנו שינוי הבנת ענין:

פ. כסף משנה: המקבל עליו להיות נאמן וכו'. משנה בפרק ב' דדמאי (משנה ב'). ומ"ש
וצריך שיקבל עליו דברים אלו ברבים. בס"פ עד כמה בכורות (דף ל'): ת"ר הבא לקבל
דברי חבירות צריך לקבל בפני ג' חבירים:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ט.י.

הרמב"ם הל' מטמאי משכב ומושב פ"י ה"ה

הַמְקַבֵּל דְבָרֵי חֲבֵרוֹת צָרִיף לְקַבֵּל בְּפָנָי שְׁלֹשָׁה חֲבָרִים.
וּבְנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ אֵינָן צָרִיכִין לְקַבֵּל בְּפָנָי שְׁלֹשָׁה מְפָנֵי
שֶׁהוּא מְלַמְּדָן וּמְרַגְּלָן בְּדֶרֶךְ טְהָרָה. וְאִשְׁתְּ חָבֵר וּבְנָיו
וּבְנֵי בֵיתוֹ וְעַבְדָּיו הֵרִי הֵן כְּחָבֵר. וְחָבֵר שְׁמַת אִשְׁתּוֹ וּבְנָיו
וּבְנֵי בֵיתוֹ בְּחִזְקַת חֲבָרִים עַד שְׂיַחֲשָׁדוּ:

הרמב"ם הל' מעשר פ"י ה"א

עיין לעיל עין משפט ו.ז.ח.

הרמב"ם הל' מטמאי משכב ומושב פ"י ה"ד עין משפט כ.

זָקֵן וְיוֹשֵׁב בִּישִׁיבָה אֵינּוּ צָרִיף לְקַבֵּל שְׁכָבֵר קַבֵּל בְּשַׁעֲה
שְׂיַשָּׁב:

הרמב"ם הל' מטמאי משכב ומושב פ"י ה"ג עין משפט ל.

תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים הֵרִי הֵן בְּחִזְקַת טְהָרָה. נֶאֱמָנִין וְאֵינָן
צָרִיכִין לְקַבֵּל דְבָרֵי חֲבֵרוֹת אֲבָל מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמְקַדָּשׁ
נִהְגוּ כְּהַנִּים סְלִסּוּל בְּעֶצְמָן שְׁלֵא יְהוּ מוֹסְרִין טְהָרוֹת
אֲפֹלוּ לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים עַד שְׂיַקַּבֵּל עֲלֵיו דְבָרֵי חֲבֵרוֹת:

הרמב"ם הל' מטמאי משכב ומושב פ"י ה"ה עין משפט מ.

הַמְקַבֵּל דְבָרֵי חֲבֵרוֹת צָרִיף לְקַבֵּל בְּפָנָי שְׁלֹשָׁה חֲבָרִים.
וּבְנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ אֵינָן צָרִיכִין לְקַבֵּל בְּפָנָי שְׁלֹשָׁה מְפָנֵי
שֶׁהוּא מְלַמְּדָן וּמְרַגְּלָן בְּדֶרֶךְ טְהָרָה. וְאִשְׁתְּ חָבֵר וּבְנָיו

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

וּבְנֵי בֵיתוֹ וְעַבְדָּיו הָרִי הֵן כְּחֵבֶר. וְחֵבֶר שְׁמֵת אֲשֶׁתוֹ וּבְנֵיו
וּבְנֵי בֵיתוֹ בְּחֻזְקַת חֵבְרִים עַד שֵׁיחָשְׁדוֹ:

הרמב"ם הל' מעשר פ"י ה"ב

כָּל תַּלְמִיד חָכֵם לְעוֹלָם נֶאֱמָן * וְאִינוֹ צָרִיךְ בְּדִיקָה אַחֲרָיו.
וּבְנֵיו וּבְנֵי בֵיתוֹ וְעַבְדָּיו [וְאֲשֶׁתוֹ] הָרִי הֵם כְּמוֹהוּ. תַּלְמִיד
חָכֵם שְׁמֵת וְהֵנִיחַ פְּרוֹת אֶפְלוֹ כְּנֶסֶם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם הָרִי הֵן
בְּחֻזְקַת מְתַקְנִין:

הרמב"ם הל' ציצית פ"ב ה"ו עין משפט נ.

חֲצַר שְׂמוֹכְרִין בָּהּ תְּכַלֵּת * וְהָיוּ מְחֻזְקִין בְּכַשְׁרוֹת לֹקְחֵין
מִמֶּנָּה סֵתֵם וְאֵין צָרִיךְ בְּדִיקָה וְהָרִי הֵיא בְּחֻזְקַתָּה עַד
שֶׁתַּחֲשַׁד. הַמְּפַקֵּיד תְּכַלֵּת אֶצֶל הַכּוֹתֵי הָרִי זֶה פְּסוּלָה
שְׂמָא הֶחְלִיפָה. וְאִם הִתְּהָה בְּכָלִי וְהָיָה חָתוּם בְּשָׁנֵי
חֻתְמוֹת חוֹתֵם בְּתוֹךְ חוֹתֵם כְּשָׂרָה. בְּחוֹתֵם אֶחָד פְּסוּלָה:

- צ.** כסף משנה: כל תלמיד חכם לעולם נאמן וכו'. שם: תלמיד חכם שמת וכו'. פרק קמא
דפסחים (דף ד'): ובפרק ב' דנדה:
ק. כסף משנה: חצר שמוכרין בה תכלת וכו'. בפרק שני דע"ז (דף ל"ט): המפקיד תכלת
אצל הכותי וכו'. (שם) אמר רב דתכלת אסור בחותם אחד:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ס.

הרמב"ם הל' מעשר פ"י ה"ג

בַּת עִם הָאָרֶץ אוֹ אֲשֶׁתוֹ י שְׁנֵי שָׁנִים לְחֵבֶר וְעַבְדּוֹ שְׁנַמְכָּר
 לְחֵבֶר צְרִיכִין לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם בְּתַחֲלָה. וּבֵת חֵבֶר אוֹ אֲשֶׁתוֹ
 שְׁנֵי שָׁנִים לְעַם הָאָרֶץ וְעַבְדּוֹ שְׁנַמְכָּר לְעַם הָאָרֶץ הֲרִי הֵן
 בְּחִזְקָתָן עַד שִׁיחָשְׁדוּ. בְּנוֹ אוֹ עַבְדּוֹ שֶׁל חֵבֶר שֶׁהָיוּ
 לְמוֹדִין אֶצֶל עַם הָאָרֶץ צְרִיכִין לְקַבֵּל. בְּנוֹ אוֹ עַבְדּוֹ שֶׁל
 עַם הָאָרֶץ שֶׁהָיוּ לְמוֹדִים אֶצֶל חֵבֶר כָּל זְמַן שֶׁהֵן אֶצְלוֹ
 הֲרִי הֵן כְּחֵבֶר. יֵצְאוּ הֲרִי הֵן כְּעַם הָאָרֶץ:

הרמב"ם הל' מטמאי משכב ומושב פ"י ה"ו

אֲשֶׁת עִם הָאָרֶץ אוֹ בֵּתוֹ ש שְׁנֵי שָׁנִים לְחֵבֶר וְכֵן עַבְדּוֹ
 שְׁנַמְכָּר לְחֵבֶר הֲרִי אֵלוֹ צְרִיכִין לְקַבֵּל עֲלֵיהֶן דְּבָרֵי חֵבְרוֹת
 כְּבַתְּחִלָּה. אֲבָל אֲשֶׁת חֵבֶר אוֹ בֵּתוֹ שְׁנֵי שָׁנִים לְעַם הָאָרֶץ
 וְכֵן עַבְדּוֹ שְׁנַמְכָּר לְעַם הָאָרֶץ אֵין צְרִיכִין לְקַבֵּל דְּבָרֵי
 חֵבְרוֹת כְּבַתְּחִלָּה:

ר. כסף משנה: בת עם הארץ או אשתו וכו' עד עד שיחשדו. בסוף פרק עד כמה (בכורות דף ל') וכתנא קמא: בנו או עבדו של חבר שהיו למודים אצל עם הארץ וכו' עד הרי הן כעם הארץ. תוספתא פרק שני דדמאי:

ש. כסף משנה: (ב-ו) הבא לקבל דברי חבירות וכו' עד אין צריכין לקבל דברי חבירות כבתחילה. פרק עד כמה (דף ל' ע"ב) והטעם שאם אמר איני מקבל אלא לטהרת ידים מקבלים מפני שאינו משייר דבר שלם שהרי מקבל עליו נט"י שהוא עיקר אכילת חולין בטהרה אבל אם קיבל לטהרות ולא לנט"י הוי כמשייר הכל כי העיקר הוא זה. ומ"ש כשמקבלים אותו חוששין לו כל שלשים יום וכו'. שם עד כמה מקבלין אותו וכו':